

Cauza C-362/05 P

Jacques Wunenburger împotriva Comisiei Comunităților Europene

„Recurs — Funcție publică — Promovare — Procedură de selecție — Respingerea candidaturii recurentului — Revocare din funcție — Obligație de motivare — Eroare de drept — Recurs incident — Obiectul litigiului — Interesul de a exercita acțiunea”

Concluziile avocatului general J. Kokott prezentate la 15 februarie 2007 I - 4336
Hotărârea Curții (Camera a patra) din 7 iunie 2007 I - 4355

Sumarul hotărârii

1. *Recurs — Obiect*
(*Statutul Curții de Justiție, art. 56 al doilea paragraf*)
2. *Acțiune în anulare — Caducitatea actului atacat survenită pe parcursul procesului — Acțiune care își păstrează obiectul în lipsa retragerii actului atacat*
(*art. 230 CE și art. 233 primul paragraf CE; Statutul funcționarilor, art. 29*)

1. Întrucât, în temeiul articolului 56 al doilea paragraf din Statutul Curții de Justiție, un recurs poate fi introdus de oricare parte ale cărei concluzii au fost respinse, în totalitate sau în parte, este admisibil recursul introdus împotriva unei hotărâri a Tribunalului atunci când acesta a respins o excepție de inadmisibilitate sau o excepție privind lipsa necesității de a se pronunța asupra fondului cauzei, chiar și atunci când, în cele din urmă, acțiunea a fost respinsă ca nefondată. Într-adevăr, din perspectiva acestei dispoziții, nu este necesar să se distingă după cum excepția, ridicată în fața Tribunalului și respinsă de acesta, urmărește ca acțiunea să fie respinsă pentru că este inadmisibilă sau pentru că a devenit lipsită de obiect, deoarece este vorba despre două incidente de procedură care, dacă sunt admise, împiedică Tribunalul să se pronunțe pe fond.

obiectul atât timp cât actul cauzator de prejudiciu nu a fost retras oficial, iar reclamantul poate continua să aibă un interes de a solicita anularea acestuia pentru a se putea evita repetarea în viitor a pretensei nelegalități de care acesta ar fi afectat. Un astfel de interes de a exercita acțiunea decurge din articolul 233 primul paragraf CE, în temeiul căruia instituțiile emitente ale actului anulat sunt obligate să ia măsurile impuse de executarea hotărârii. Totuși, acest interes de a exercita acțiunea nu poate exista decât dacă pretenșa nelegalitate este susceptibilă de a se repeta în viitor, independent de circumstanțele cauzei care au dat naștere acțiunii formulate de reclamant.

(a se vedea punctele 36-39)

2. Caducitatea actului atacat cu o acțiune în anulare, survenită pe parcursul procesului, nu determină, prin ea însăși, obligația instanței comunitare de a stabili lipsa necesității de a se pronunța asupra fondului cauzei pentru lipsa obiectului sau pentru lipsa interesului de a exercita acțiunea la data pronunțării hotărârii. Litigiul își păstrează astfel

Aceasta este situația unei acțiuni în anulare introduse de un funcționar împotriva respingerii candidaturii sale la un post vacant și împotriva numirii altui funcționar atunci când, după introducerea acțiunii, administrația a decis pensionarea în interesul serviciului a acestuia din urmă în temeiul articolului 50 din statut și organizarea unei noi proceduri de selecție, ceea ce determină caducitatea deciziilor atacate, în măsura în care reclamantul contestă procedura care a condus la adoptarea deciziei inițiale de numire. Într-adevăr, spre deosebire de aprecierea pe fond a diferitelor candidaturi pentru un post

care trebuie ocupat, condițiile de desfășurare a unei proceduri de selecție sunt susceptibile de a fi reluate în viitor în cadrul unor proceduri similare, astfel încât reclamantul avea în continuare interes să exercite acțiunea împotriva deciziilor atacate, chiar dacă acestea sunt lipsite de efecte în privința sa, în

perspectiva unor viitoare candidaturi pentru posturi similare postului în cauză.

(a se vedea punctele 47-52 și 58-60)